

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Stärk ungdomarna

Äldste Gérald Caussé, Frankrike

Förste rådgivare i områdespresidentskapet

Förra året hade min hustru och jag en underbar upplevelse — det var när vår äldsta dotter beseglades för evigheten. När hennes morfar förrättade vigseln var jag överväldigad av glädje över att en ny generation just hade lagt till en evig länk till vår släktkedja.

Att rädda den nya generationen är sann-
erligen en enorm utmaning i en värld som
har en destruktiv inverkan på andliga vär-
deringar och familjelänkar. Men jag känner
inte till någon viktigare uppgift. President
Hinckley förkunnade: "När det gäller er
lycka, när det gäller det som gör er stolta
eller ledsna, kommer ingenting, jag uppre-
par, ingenting, att ha en så djup inverkan på er som
hur era barn artar sig."¹

Våra ungdomar kan jämföras med nyomvända.
De flesta av dem befinner sig på vägen mot
omvändelse. En del har fått ett eget vittnesbörd,
andra har det ännu inte. Liksom alla nya medlem-
mar behöver de "en vän, ett ansvar och näring
genom Guds goda ord".²

1. Våra ungdomar behöver vänner som har samma värderingar

Varje pojke och flicka behöver vänner. Våra barn
är ofta de enda medlemmarna i kyrkan i sin skola,
och de behöver stöd och trygghet från kamrater
med samma värderingar som de.

Enligt president Monsons uppmaning håller vi
trofast flerstavskonferenser för ungdomar i hela
Europa. Under 2009 hölls åtta konferenser med totalt
2 700 ungdomar och 350 ledare för unga ensamstå-
ende vuxna från tio olika länder. De organiserades
efter EFY-modellen (*Especially For Youth*) och var

**Äldste Gérald
Caussé, förste
rådgivare i
områdespresi-
dentskapet**

mycket lyckade. Enligt många hade inget pro-
gram någonsin påverkat kyrkans ungdomars
vittnesbörd och andliga styrka så mycket. En ung
man tackade sina ledare med följande ord: "Den
här EFY-konferensen har förändrat mitt liv. Om det

skulle vara så att jag blir en enastående per-
son och får en liten bit av himlen så vill jag
att ni ska veta att en del av det är tack vare
var och en av er. Ni har fått mig att känna
Anden som aldrig förr."

Vi tänker oss att vi successivt ska införa
det här programmet i alla Europas länder så
att varje ungdom får möjlighet att delta i en
flerstavskonferens minst en gång vartannat år.

På samma sätt inbjuder vi ledare och för-
äldrar att regelbundet organisera och stödja
aktiviteter av hög kvalitet i församlingar
och stavar, så att våra ungdomar får möjlig-
het att bygga upp sin tro genom att skapa
vänskapsband.

2. Våra ungdomar behöver ansvarsuppgifter

Söndagen har alltid varit min favoritdag. När jag
var liten tyckte jag om att gå till kyrkan, speciellt
eftersom jag kände mig värdefull tack vare ansvars-
uppgifterna jag hade. När jag var tolv verkade jag
som pianist i Primär. Som sextonåring kallades jag
som Söndagsskolans president. Jag var sysselsatt och
engagerad, glad att man visat sådan tilltro till mig.

När jag i dag besöker de här enheterna tycker
jag om att se ungdomarna utföra sina söndags-
plikter. Deras inställning avslöjar ofta hur stor vikt
de lägger vid plikterna. Jag tycker särskilt mycket
om att se aronska prästadöms kvorumpresidenter
på förhöjningen, fullt engagerade i prästadömsmöt-
ets inledning.

Våra ungdomar har en enorm potential. De
hoppas så högt som vi sätter ribban. Vi inbjuder
lokala ledare att ge varje ung man och ung kvinna
en ansvarsuppgift som gör att de stärker sin tro och
önskan att tjäna.

3. Våra ungdomar behöver få näring genom Guds goda ord

När ett barn får ett eget vittnesbörd tidigt i livet sätter han på sig en vapenrustning som skyddar honom under de svåra ungdomsåren. Han får sitt vittnesbörd genom att studera skrifterna och ha upplyftande andliga upplevelser.

Ansaret att ge andlig näring åt barnen tillhör först och främst föräldrarna. Våra ungdomar blomstrar i hem där ”vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus ... så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder”.³ I sådana hem efterlevs evangeliet med glädje och entusiasm, inte som tvång. Föräldrarna har en positiv och underbar vision av evigheten, och barnen förstår, genom deras exempel, att evangeliet är synonymt med glädje i familjen.

Seminariet, av alla program, är verkligen det mest avgörande när det gäller att få ett eget vittnesbörd. Det är därför vi har lagt så stor betoning på dagliga seminarielektioner. Seminarieklasserna, som oftast träffas på morgnarna, har vuxit enormt det här året. I hela Europa har lärare och ungdomar varit uppfinningsrika i sin anpassning till lokala omständigheter. I Uleåborg i norra Finland, i ett område där transport ofta är ett problem, behövde de hitta en lösning för de tio seminarieeleverna. De som inte kan komma deltar nu i lektionerna via Internet.

När jag besöker enheterna och missionerna i Europa gläds jag åt att träffa kyrkans uppväxande släkte. Våra ungdomar överallt är fantastiska. Jag älskar dem av hela mitt hjärta och beundrar deras mod och trofasthet. De är levande vittnesbörd om det återställda evangeliets frukter.

Genom att skapa vänskapsband, fullfölja ansvarsuppgifter i kyrkan och få näring genom Guds goda ord kan de ”vara starka och frimodiga”⁴ och således trofast vandra längs det eviga livets väg. ■

SLUTNOTER

- 1. Gordon B Hinckley, *Liahona*, januari 2001.
- 2. Gordon B Hinckley, *Liahona*, februari 1999.
- 3. 2 Nephi 25:26.
- 4. Josua 1:9, Unga mäns och Unga kvinnors tema för 2010.

LOKALA NYHETER

Nya psalmer att glädjas åt

Anne-Sofie Wihlman, musikordförande i Stockholms stav

Stockholms stav har vi nu efter beslut av stavs-presidentskapet infört det av kyrkan framtagna tillägget till vår nuvarande psalmbok; psalmerna nr 202–208. Psalmerna finns med i den amerikanska psalmboken, men de flesta av dem har inte varit översatta tidigare.

En musikafton hölls i Gubbängens kapell, där familjen Bautista under ledning av Maria Hagman framförde de nya psalmerna. De lyfte fram det andliga budskapet och evangeliets glädje genom sången och musiken.

Vid en musikafton våren 2009 på samma tema, berättade Harriet Klarin mycket levande om sitt arbete med att översätta psalmerna. (Läs mer om hennes arbete i en separat intervju.)

De psalmer som finns med i tillägget är följande: *Psalm nr 202* ”Frälsare god”

En psalm med fin text, som tydliggör alla medlemmar i gudomen.

Psalm nr 203 ”Min själ, dig gläd”
Hymnen ur Jean Sibelius epos ”Finlandia” med en andlig text från 1700-talet.

Psalm nr 204 ”Tack för de goda människor”
Skrevs ursprungligen som begravningspsalm. Men texten visar vikten och styrkan av kärleksfulla relationer med dem som vi delar evangeliet med. ”Rikare gåva finns väl ej än vänner som på Kristus tror, vänner som går i Jesu spår, vänner som skänker kärlek stor.”

Psalm nr 205 ”O må min själ i bön dig nå”
En bön och en uppmaning att vi försöker komma i tid inför sakramentsmötet för att hinna känna friden i hjärtat ”trots världens larm och strid”.

Psalm nr 206 ”Guds dagliga omsorg”
Uttrycker tacksamhet till vår himmelske Fader för varje ny dag.

Familjekören Bautista framförde psalmerna från det nya psalmbokstillägget vid en musikafton i Gubbängens kapell.

Psalm nr 207 ”Allas hjärtan snart skall vändas”
Psalm nr 208 ”Familjer kan vara tillsammans för evigt”

De två sista psalmerna belyser möjligheterna till välsignelsen av evigt liv och att också kunna ge denna välsignelse till dem som gått före oss.

Psalmbokstillägget finns att köpa i gästhemmets

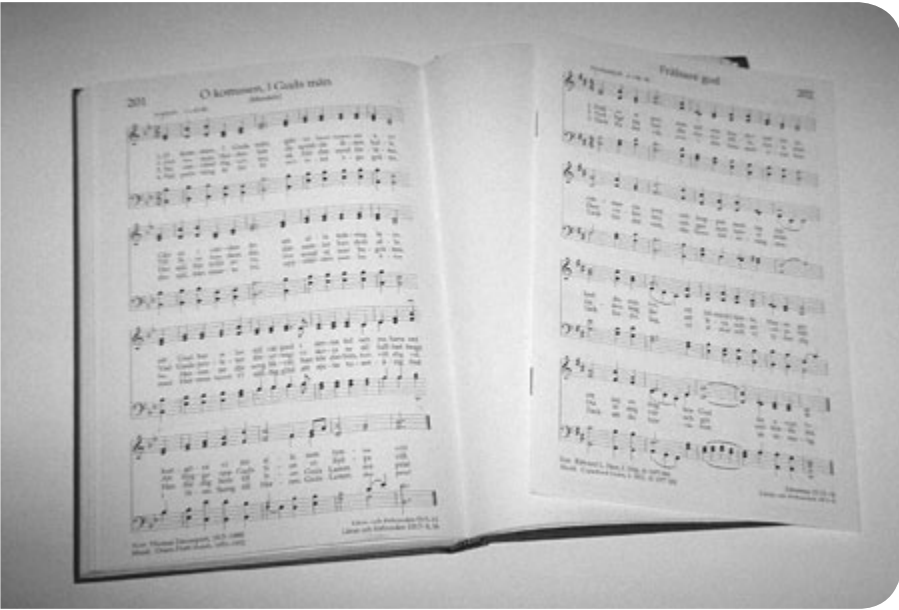
reception, det kan även beställas församlingsvis/grensvis direkt från Sven Luthman (sven@luthman.net) till självkostnadspris 5:-/ex. Tillägget är upptryckt att passa in i psalmboken (klistras lämpligen in direkt efter psalm nr 201).

Maria Hagman berättar att kören även framfört några av dessa psalmer i andra sammanhang och

att de fått bekräftelse att de som lyssnat känt den speciella anda som psalmerna förmedlar genom sin text och de vackra melodierna.

Våra psalmer lyfter verkligen fram evangeliet, varje psalm på sitt sätt, i en fin kombination av text och musik. Det ligger mycket inspiration och arbete bakom varje psalm — av kompositör, textförfattare och översättare. Jag känner stor tacksamhet för deras arbete — från den av Emma Smith först framtagna psalm-

boken år 1835 fram till nuvarande psalmboken och det nya tillägget. ■

Det nya psalmbokstillägget klistras in direkt efter psalm 201 i psalmboken.

En trofast tjänare

Anne-Sofie Wihlman, Västerås

ett långt och troget tjänande har denna fantastiska och mycket ödmjuka kvinna gjort. Hon började redan under sin mission 1965–67 på missionskontoret i Tumba, då hon fick översätta primärsångboken och nya psalmer/nyöversättningar i ”Hymner” (den blå som gavs ut 1968) till svenska tillsammans med dåvarande missionspresidenten Reid H Johnson. Hennes insatser omfattar även nuvarande psalmboken (”Psalmer” 1993) med det nya tillägget (2009), nuvarande sångboken för Primär och alla nya sånger som tillkommit. Hon fortsätter att göra en stor insats för kyrkans musik i Sverige trots pensionering 2003 på grund av svåra ryggproblem. Vi ser oftast inte hennes namn. Hon vill ha det så — hon vill verka utan att synas. Men hennes insats rör och berör oss alla varje söndag då vi kommer samman i kyrkan över hela landet, och även i vår vardag. Hon är kyrkans officiella översättare av musiktexter sedan cirka 25 år och hennes namn är **Harriet Klarin**.

Jag träffar henne i hennes hem i Västerhaninge, där hon bor sedan en tid med sin make Bruno, för att få veta mer om hennes arbete. Hon har alltid varit intresserad av ord och språk

och älskar musik, och när hon fick frågan 1983 om att börja översätta åt kyrkan kände hon direkt att hon hamnat rätt i livet. ”Jag hade aldrig kunnat ha ett roligare yrke”, säger hon. ”Det är ett privilegium att få arbeta med detta och är glad om jag kan göra nytta.” Hon känner att hon väl-signats rikligen att få utvecklas i detta. Hon tycker om att översätta kyrkans psalmer och sånger på grund av de fina texterna med sitt starka andliga budskap.

Hon berättar om sin första dator, som var mycket stor och som kom redan på 1980-talet och blev till stor hjälp i arbetet. Själva översättningsarbetet kräver först en överblick över psalmen/sången. Viktigast är att andemeningen är densamma i översättningen, sedan tas hänsyn också till ordval, betoning, grammatik, vokaler och konsonanter på rätt ställe i melodin, ordföljden m.m. Det är fler stavelser i svenska ord (jfr gospel/evangeliet), dessutom ska det vara rim. ”Men jag är ganska bra på att rimma.” Hon upplever att efter alla dessa förberedelser kommer orden direkt genom inspiration.

Harriet har en speciell kärlek till Primärs sånger, men berättar att de är svårast att översätta. Det

ANNESOFIE WIHLMAN

Harriet Klarin med några av de psalmböcker och sångböcker som hon översatt.

är ofta få ord i barnens sånger, och då är det svårare att få rätt ord i översättningen.

Bland favoriterna finns några av de nyare, stilla psalmerna, t ex nr 75 ”Var skall jag finna frid”, nr 24 ”Sjung en sång om Sion” och nr 150 ”Lär mig att följa dig”. Hon tycker också om den innerliga texten i nya psalmen nr 203 ”Min själ dig gläd”. Hon kände stor inspiration vid den översättningen, och orden kom som av sig själva.

Kärleken till musiken har även hennes fyra barn. När de var små hade de en egen liten orkester hemma. Hon spelar piano, men ryggproblemen gör att det bara blir korta stunder vid pianot numera. Harriet och Bruno har också hunnit med att verka som kyrkans första webbmissionärer i början av 2000-talet, och hon har de senaste åren även översatt böcker. Det var en ren tillfällighet att hon började översätta psalmer/sånger under sin mission, men hon är så tacksam för att det blev så. ”Livet blev inte som man tänkt, men det blev bra ändå.”

Harriet Klarin är ödmjuk och andligt kraftfull med en speciell gåva som hon använt i Herrens tjänst i hela sitt liv.

Finns det någon som ni tycker tjänat trofast i kyrkan, som är en av våra pionjärer i Sverige? ■

Hör gärna av er med tips om någon vi skulle kunna skriva om till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net

Ung kvinna på frammarsch

Judy Sorensen Hammar, Stockholms stav

Josefin Hedström, Borlänge församling, har fullgjort unga kvinnors program för personlig tillväxt. Hon tilldelades diplom och Unga kvinnor-smycke på stavskonferensen i Stockholm den 22 november 2009.

Josefin säger att programmet Personlig tillväxt gav henne djupare insikt i evangeliet, stärkte hennes vittnesbörd och förberedde henne att gå vidare i livet. — ”Nu är jag beredd på prövningar.”

Som tips till andra unga

ANDERS KARLSSON

Josefin Hedström, Borlänge församling, har fullgjort unga kvinnors program för personlig tillväxt.

kvinnor angående programmet Personlig tillväxt uppmanar Josefin: ”*Kämpa på! Ge inte upp — lita på Herren.*” Hon jämför med sin erfarenhet av seminarier, där hon satte seminariet

framför skolan, klarade seminarier, och såg att skolan också gick bra.

Under den närmaste framtiden skall Josefin studera teknik här i Sverige. ■

Lyckad ungdomskonferens i Malmö

Ann Stigsson, Unga kvinnors president i Malmö församling

Det var mycket förberedelser av många för att förverkliga konferensen ”A New Beginning” i Malmö församling den 20–21 november 2009. Vi, Unga mäns och Unga kvinnors presidentskap i Malmö församling, beslutade att bjuda in samtliga ungdomar mellan 12–18 år i hela staven. Vi ville göra en konferens som ungdomarna inte skulle glömma.

Ungdomarna anlände på fredagen mellan kl. 17–18. Första aktiviteteten var en lära-kännadig-aktivitet som hölls av Kristina Rönndahl. Därefter kvällsmat gjord av Shahin Ezzedim och Kirsti Wiklöf. Sedan var det dags för den stora talangshowen som många ungdomar tränat inför. Det blev en varierad talangshow med allt från poesi av Sara Barkfors, som för övrigt vann hela tävlingen, till rapp och annan musik. Den största behållningen var att se ungdomarna stödja varje uppträdande med stora applåder, det var en okritisk publik och det värmdes inte bara ledarnas och

föräldrarnas hjärtan utan även de ungdomar som tagit mod till sig att uppträda. Alla gick eller skjutsades sedan till sina värdfamiljer där de skulle sova. Många familjer öppnade sina hem för att ta emot ungdomarna.

Kl 8:30 följande dag fortsatte programmet med fyra olika workshops som hade för avsikt att stärka ungdomarna. ”Hur våra val påverkar oss” av Michael Palomäki, ”Familjerelationer” av Tomas Wiklöf, ”Tacksamhet” av Ann-Marie Lewis och ”Självkänsla” av Klas-Jörgen Wrang. Ungdomarna bar sedan sina vittnesbörd under ett vittnesbördsmöte. Dagen slutade med en trerätters etikettmiddag, lagad av Shahin och Kirsti och slutligen en dans. Dansen började med en dansundervisning av Kristina Larsson i cha-cha. När ungdomarna sedan skulle dansa kände

Oscar Nilsson från Lunds församling framför ett musiknummer vid talangshowen.

MICHAEL STODE

jag själv att jag stod och gapade. Dansglädjen bland många ungdomar var enorm och de hade roligt, det syntes.

När vi har frågat ungdomarna om det var en lyckad konferens har jag uppfattat svaret enhälligt: Ja! Som ledare och förälder är jag djupt imponerad av de ungdomar Malmö stav har. De är vänliga, kamratliga och positiva.

De som vi delegerat de olika uppgifterna till gjorde det inte bara väl utan med stor glädje, entusiasm och villighet. Det kändes att det spirade mycket kärlek och ande över denna välsignade konferens. ■

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till: Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Email: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet: Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

Email: asw@bredband.net ■

Jesus är vår Frälsare

Jennifer Usterud, Täby församling

När jag var cirka fem år berättade mamma att det fanns folk som trodde på Gud. De hade det svårt i livet, sa hon, och behövde något att stödja sig på. Därför hade de uppfunnit Gud.

Jag funderade på det hon hade sagt då Andens röst talade till mitt hjärta och sade: "Din mamma har fel. Gud finns, lever och verkar." Exakt dessa ord använde han inte, men känslan av en väldigt aktiv och verksam Gud var stark i Andens budskap. Från och med den upplevelsen visste jag utan tvekan att Gud lever.

Men Jesus då? Vid 11 års ålder bestämde jag mig för att läsa Bibeln från pärm till pärm. Det blev uppenbart för mig att Gud hade lovat oss en Frälsare och att Jesus i Nya Testamentet sades vara denne Frälsare, men jag ville veta det säkert.

När jag skulle fylla 14 åkte jag, min lillasyster och min faster till Israel för att närvara vid en kusins Bar Mitzvah, en ceremoni som judiska pojkar genomgår vid 13 års ålder för att upptas som man i församlingen. Vi passade på att gå på en turistvandring längs den så kallade Via Dolorosa, den väg som Jesus tros ha vandrat bärande på sitt kors. Turistvandringen slutade i en kyrka (den Heliga Gravens kyrka) där man sade sig ha både Golgata och Jesu grav inuti kyrkan. Jag hade länge undrat och bett om att få veta om Jesus verkligen var den utlovade Messias, och när vi hade gått in i kyrkan och in i graven talade Anden tydligt till mitt hjärta och bekräftade att så var fallet.

Helt uppfylld av min nyvunna insikt såg jag mig inte för ordentligt på vägen ut genom den låga tunneln från graven och rätade på mig en aning för tidigt

JENNIFER USTERUD

Jennifer Usterud, Täby församling

så att jag slog huvudet i stenkanten vid öppningen. Konstigt nog gjorde det inte särskilt ont — en andlig upplevelse är så mycket starkare än sten!

Jag har ett starkt vittnesbörd om att den Helige Anden verkligen talar till våra hjärtan om vi helhjärtat vill veta sanningen, och att denna kunskap sedan sitter som berg. ■

.....

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse eller om hur en evangelieprincip hjälpt dig? Skriv cirka 300 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Skyddar sin bror

Christoffer K., 9 år, Västra Frölunda församling

En gång när jag och min yngre bror var hos en kompis började kompisens syster min bror. Jag var nära att säga ett dumt ord till honom, men jag tänkte efter. Skulle han bli glad om jag sa så? Jag sa det inte, istället skyddade jag honom. Det kändes bra. ■

.....

Har ditt barn/barnbarn en berättelse eller erfarenhet om hur han/hon gör för att försöka likna Jesus? Skicka gärna in cirka 100-150 ord eller mindre till eivorhagman@hotmail.com

PÅ NÄTET

Hur släktforskar man?

Släktforskning består av sex grundläggande steg om hur man släktforskar. Läs om detta på kyrkans hemsida www.jesukristikyrka.se — välj "om kyrkan — släktforskning — hur släktforskar man?" ■

Medlemmars exempel

Peter Forsgren, biskop i Täby församling

Jag tänkte berätta hur jag fick mitt vittnesbörd och kom på, allteftersom tiden gått, att det för mig, inte är så lätt. Anledningen till detta är att jag inte kan referera till någon speciell, jättestor händelse där jag kan säga att just detta var det som gav mig mitt vittnesbörd.

Nej, vi får backa tillbaka drygt tio år, närmare bestämt våren 1999 då jag kom i kontakt med kyrkan för första gången. Det var en medlem, som vad jag då skulle kalla av en slump, i dag ser jag det som genom Herrens påverkan, undrade om jag ville veta lite om den kyrka han tillhörde. Väl hos honom och hans familj fanns även två systermissionärer. Jag kände mig faktiskt lite lurad men lyssnade ändå av artighet vad de hade att förtälja. Men ett litet frö måste de ha sått i mitt hjärta då jag tog emot lektion på lektion samtidigt som jag även började besöka sakramentsmötena.

Allt som undervisades om evangeliet samt hur Jesu Kristi Kyrka är organiserad och fungerar tog det lång tid för mig att riktigt komma till tro på. Det verkade för bra för att jag, med min på den tiden något cyniska livssyn, skulle våga tro på. Så vad var det då som fick mig att till slut fatta beslutet att gå ned i dopets vatten?

Jo, medlemmarna i den församling där jag undersökte kyrkan. De visade allteftersom tiden gick, att de verkligen levde efter vad de berättade och undervisade mig om. Jag tyckte mig också se att de hade en speciell glädje i sina liv, en glädje som jag, utan att ha förstått det tidigare längtat efter en lång tid. Det var alltså genom medlemmars exempel jag fick en önskan om att ha vad de har. Trots att det kändes ovant och till och med generande, började jag ha personliga böner på mina knän och fick upptäcka att det fungerar. Inte nog med att det hjälpte mig, nej bönen blev även ett underbart verktyg att hjälpa personer som står mig nära.

Peter Forsgren, biskop i Täby församling

Sommaren 1999 döptes jag då till slut. I dag kan jag se att min dåvarande tro precis räckte till för att bli döpt. Efter dopet är det lätt att identifiera mig som en sorts Bambi på hal is när det gällde att lära mig om evangeliet och leva mitt liv förenbart med evangeliet.

Ganska ofta önskade jag att jag hade samma kunskap och tro som de äldre medlemmarna. Det tog ett tag innan insikten kom, som fick mig förstå att som nydöpt vuxen gör man en fantastiskt spännande resa, genom att upptäcka allt mer hur underbara välsignelser evangeliet ger, att allt mer förstå och använda min fria vilja till att göra det rätta. Att omsätta de teoretiska kunskaperna om evangeliet till att faktiskt handla efter det i praktiken. Som till exempel att börja betala tionde.

Jag har även fått känna på hur den tyngsta sorg kan lindras och förvånansvärt nog övergå till att känna hopp. Allt med Herrens och en församlings medlemmars hjälp.

I dag skulle min lista på faktiska händelser som utgör mina vittnesbörd om att evangeliet är sant bli så lång att en särskild bilaga förmodligen skulle behövas i Liahona.

Jag vet att evangeliet är sant, att Jesus Kristus är Guds Son och att Thomas S Monson är den profet som leder vår kyrka idag. ■

Hur fick du ditt vittnesbörd och hur har det påverkat ditt liv? Skriv 200-400 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Samma känslor som Amulek

Marcus Leo, Täby församling

"Och se, nu vill jag själv vittna för er om att detta är sant. Se, jag säger er att jag vet att Kristus skall komma bland människobarnen för att ta på sig sitt folks överträdelser och att han skall sona världens synder, ty Herren Gud har talat det." (Alma 34:8)

Jag minns en gång under min mission att jag läste detta skriftställe och det var så härligt för jag upplevde att hans vittnesbörd överensstämde väldigt väl med de känslor jag då kände för Jesus Kristus. ■

Marcus Leo, Täby församling

MARCUS LEO

Vilket är ditt favoritskriftställe? Dela gärna med dig av det och skriv 100-150 ord om vad det betyder för dig och skicka till eivorhagman@hotmail.com För ungdomar mellan 12-30 år.

LÄSARKOMMENTAR

Kommentarer från läsare välkomnas

Skicka gärna in dina kommentarer om artiklar i *Liahona* och lokala sidorna till eivorhagman@hotmail.com ■

EUROPE AREA (SWEDISH)